

János nevű fia emlékének szentelt... A nagy négyszögű udvar közepén lovarda magaslott ki a kaséllyal szemben Gloriette-emelkedett, melynek erkélyéről elragadó panoráma nyílt. A sok látnivalóval az idő beesteledett s a gróf nem akart bennünket elbocsátani, hanem ott marasztott vacsorára és éjszakára is. Estvére vendégek érkeztek, többek között Felsőbükki Horváth Ferenc orsz. kir. fiscalis director, Elekes István szomszéd birtokos családjával s az ifjú gróf Petki. Szép este volt, a hold ezüst sugarai tündériesen törtek meg a nagy tó csendes víztükcrén. A társaság a terrasse-on mulatott. Mi, fiatalok a holdfényes tavon csolnakáztunk, az Elekes kisasszony lehozta az akkor divatos guitarre-ját s énekelt ennek zengő kíséretével.

Kora reggel tovább utaztunk. Áthaladva Székely-Keresztúron, melynek lakossága nagy részben szitakészítéssel foglalkozik s ezért e várost Szitás-Keresztúrnak is nevezik, este későre Székely-Udvarhelyre érkeztünk. Ez a város volt 1848 előtt a székely nemzet pecsétjének hivatalos őrzője; Udvarhely-szék főkirálybírája a székely főkirálybírák között az első helyet foglalta el az országgyűlésen. A templomok és a két főgimnázium megtekintése után felkerestük a János Zsigmond fejedelem által 1562-ben épített «Székelytámad» nevet viselő erőd romjait, melynek egy sarkkövén, az elmosódott Zápolya-címer alatt latin verses felirat volt olvasható... (A «Székelytámad» romladékainak helyén épült később a m. kir. főreálintézet.)

Udvarhelyről Homoród-Almás felé vevén utunkat, megnéztük az ottani híres barlangot, Erdély legnagyobb barlangját. Az éjszaka Homoród-Szent-Mártonban ért utól, hol vendéglő hiányában egy becsületes székely családnál kaptunk éjjeli szállást. Onnan másnap Kőhalom szász-szék főhelységébe érkeztünk. A felette emelkedő sziklahegyen épült régi vár falai még ma is állanak, innen neveztetik a város Kőhalomnak. Kőhalomból egy kis kerülőt tettünk a gyümölcsstermeléséről híres Nagysinkre, hol már azon időben alakult egy máig fennálló pomológiai egylet. Az éjszakát Nagysinken töltöttük s másnap, az Olt folyón kompon átevezve, délre szerencsésen hazaérkeztünk. Nagy volt az öröm, a kérdezősködéseknek se vége, se hossza, mert Erdélyben akkor mindenki mindenkinek ismerőse volt.

PROMETHEUS.

*Csak gyertyányi fény sugároz
Tengeréj-világomon,
Egy csöpp láng: a többi chaosz,
Rejtelem és borzalom,
Én leszálok e homályhoz
Át érceken, sírokon,
És az olajat a lánghoz
E nagy chaoszból hozom.*

Govrik Elemér.